

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 192.

Sjette Sessions anden Samling.

63de Møde.

Torsdagen den 22^e Marts.

(Fortf.)

Monrad: Jeg skal søge at fatte mig faa fort, at jeg haaber ikke at behøve at henvende mig til det ærede Things „Taalmødighed“. Her er Spørgsmaal om en Bevilling til Marineministeriet; dersom der var Tale om min personlige Stilling til denne Bevilling, da vilde jeg overhovedet have nægtet al Bevilling til Marineministeriet; thi jeg stemte i sin Tid imod, at der blev bevilget noget som helst extraordinært Mandskab. Derimod er Rigsdagens Stilling noget forskjellig fra min personlige, idet Fleertallet bevilgede dette Mandskab, og det tillige var klart efter Ministeriets Erklæring, at dette vilde kunne give Anledning til endeel Udgifter. Rigsdagen maatte derfor antages at være beredt paa at bevilge de Udgifter, som den ifølge de fra Regjeringens Side faldne Dtringer maatte forudsee at kunne blive nødvendige. See vi nu hen til disse Dtringer, da bemærkede Justitsministeren ved Udskrivningslovens Forelæggelse, at der aldeles ikke her var Tale om „Krigsudrustninger“, men kun om Politieforanstaltninger, og at man aldeles ikke tænkte paa nogen som helst activ Dptræden som Krigsmagt, men kun paa at optræde med en saadan Magt, at man paa den Maade, man fandt det passende, kunde tilvejebringe det tilbørlige Politie paa vore Kyster, naar og hvor Saadant maatte findes nødvendigt. Altsaa er Rigsdagen ikke gaaet ind paa at bevilge Noget til Krigsudrustninger, men kun paa at bevilge de Summer, som maatte findes

passende til at tilvejebringe et saakaldet Søpolitie; men dertil er der ogsaa bevilget meget rigelige Summer. Hvad nu ibrigt angaaer det, som Folkethinget anseer for at være Krigsudrustning, da antager jeg, at man derom har tydeligt nok tilkjendegivet sin Mening ved Afstemningen over §. 6. Jeg skal ikke gaae ind paa en ny Drøftelse af det hele politiske Spørgsmaal, men jeg maa atter og atter fremhæve, at, naar et Ministerium gjør saadanne Udgifter uden Rigsdagens Samtykke, da er Rigsdagen berettiget til at forlange, at Regjeringen er beredt paa for den at godtgjøre Nødvendigheden af de trufne Foranstaltninger. Dersom det staaer klart for vor Overbeviisning, at disse Udgifter ikke have været nødvendige, saa kunde vi kun stemme for at bevilge dem, dersom vi havde viist en saadan Tillid til Regjeringen, at den, da Udgifterne skeede, maatte antage, at vi samstemmede med den, og derfor finder jeg det ogsaa aldeles i sin Orden, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), i Kraft af den Tillid, han havde til det aflagte Ministerium, finder sig moralsk bunden til at ansee de Udgifter rigtige, som han i og for sig selv finder unødvendige; hvorimod vi Andre, som ikke have staaet i et saadant Tillidsforhold til det aflagte Ministerium, kunne forlange, at Nødvendigheden af disse Udgifter godtgjøres for os, og at vi, naar dette ikke skeer, indfranke os til at bevilge, hvad der er en moralsk Følge af tidligere stedfundne Afstemninger, nemlig det, som vi ansee nødvendigt til Politieudrustninger, men nægte de Summer, som forekommer os at gaae ud over dette Maal. Vi handle i denne Henseende efter vort bedste Skjøn; vi have søgt at forskaffe os alle de Oplysninger, som det var